

skud af 10 000 Kr. i Anledning af Tiendelovens Gennemførelse. Dette har nødvendiggjort, at man samtidig med, at man nu maatte fastsætte Kontorholdsvederlaget for Biskopperne, ogsaa maa vedtage et Lovforslag om Kontorholdsvederlag for Stiftsøvrighederne, men medens man for Bisppekontorerens Vedkommende tidligere har haft Kontorholdslove og derfor blot behøvede at tage Hensyn til de Stigninger, som er foranledigede dels ved Forretningernes overhaandtagende Omfang dels ved de Prisforhøjelser, som Tiden førte med sig, kunde man ikke gøre det samme for Stiftsøvrighedernes Vedkommende, da man ikke dør havde nogen tidligere Kontorholdslov at henvise til. Man har for begges Vedkommende i de sidste Aar hjulpet sig ved paa Tillægsbevillingsloven at give procentvise Tilskud, stigende op til 150 pCt., men det er en højst uheldig Maade at ordne det paa. Derfor forelagde jeg i det andet høje Ting Forslag til Lov om Kontorholdsvederlag baade for Biskopperne og for Stiftsøvrighederne, for Biskoppernes Vedkommende saaledes, at Vederlaget beregnes efter de virkelig hafte Udgifter i det foregaaende Aar med Tillæg af de nævnte 150 pCt., og saaledes, at man gik ud fra, at der for den Del af Personalet, som stadig var til Stede, blev fastsat rimelige Lønninger i Overensstemmelse med det Lønningsniveau, vi nu bevæger os paa, med de fornødne Tillæg under Hensyn til Dyrtiden. Lovforslagets Bestemmelser skulde gælde i 5 Aar, som sædvanligt er med Kontorholdslove. I det andet Ting mente man imidlertid ikke at ville gaa med til en 5-aarig Periode, men vilde under Hensyn til de vanskelige Forhold, som vi befinder os i paa Lønningsomraadet, og de usikre Forhold i det hele taget begrænse Lovens Varighed til 2 Aar, og det er jeg gaaet ind paa. Samtidig har man henstillet, at Ministeriet skulde gøre Bisppekontorerne opmærksomme paa, at en Del af den Lønning, som er tilsagt Fuldmægtige og Kontorister m. fl., er et Dyrtidstillæg, som eventuelt kan bortfalde ved en fremtidig Revision. Forsaa vidt nu Landstinget maatte vedtage Lovforslaget, saaledes som det foreligger, og det bliver ophøjet til Lov, er det selvfølgelig min Mening at gøre Kontorerne opmærksomme paa dette, hvad de for øvrigt ikke er uvidende om i Forvejen, men altsaa understrege, at en Del af den Lønning, som her gives gennem Kontorholdsvederlaget, er et Dyrtidstillæg. Hvad Stiftsøvrighederne angaar, har

det været nødvendigt at ordne Forholdet paa en lignende Maade, som for nylig blev omtalt under Behandlingen af Justitsministerens Lovforslag, nemlig saaledes, at Udgifterne afholdes efter Regning, men dog saaledes, at Kirkeministeriet skal ikke alene revidere Regnskaberne, men ogsaa tage Bestemmelse om, hvilke Lønninger der passende kan gives til de mere fast ansatte som Fuldmægtige og Kontorister. Ganske vist maa man tage Hensyn til den Arbejdstid, hver af dem har — den er nemlig højst forskellig —, og der kan som Følge heraf ikke gives bestemte almindelige Regler derfor, men Afgørelsen maa træffes for de enkelte Tilfælde.

Saaledes som Lovforslagene foreligger for det høje Ting, er de vedtagne i det andet høje Ting med Tilslutning fra samtlige Partier, og jeg anbefaler dem herved til det høje Tings Velvilje og Vedtagelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Man foretog derefter:

Første Behandling af Forslag til Lov om Godtgørelse for Kontorhold til Stiftsøvrighederne.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 507).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Dernæst gik man til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 492; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 2043).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.